

INGEZONDEN.

TOEPASSING DER ZEGELWET OP GENEESKUNDIGE ATTESTEN.

Mijnheer de Redacteur!

Uitgenoodigd om ten behoeve van Heeren Geneeskundigen, voorzooverre zij door hun ambt met die wet in aanraking komen, een overzicht samen te stellen van de voornaamste bepalingen der zegelwet, en meer speciaal van die welke betrekking hebben op door hen af te geven geneeskundige attesten, vraag ik daartoe een plaatsje in uw Weekblad.

De zegelplichtigheid dier attesten is bepaald bij de artikelen 1, 12 en 13 der zegelwet van October 1843 (*Staatsblad* n°. 47).

Art. 1 dier wet bepaalt, dat onder de benaming van recht van zegel een belasting geheven wordt op het papier of perkament, dat gebruikt wordt voor alle *akten*, mitsgaders voor alle geschriften, die in rechten als bewijs kunnen worden overgelegd, terwijl volgens lid 2 van dat artikel op dien regel geen uitzonderingen zijn, dan die bij name in de wet zijn uitgedrukt.

Over de beteekenis van het woord *akte* zijn de rechtsgeleerden het vrij wel eens; men noemt akte een geschrift, dat opgemaakt wordt met het *doel* om tot eenig bewijs te strekken, in tegenstelling van geschriften van meer huiselijken aard, zooals bijv. brieven, die niet geschreven worden met het doel om tot bewijs van eenige handeling, overeenkomst of eenig feit te strekken, en die dan ook eerst gezegeld behoeven te worden, als daarvan in rechten of voor eenige openbare autoriteit worden moet gebruik gemaakt.

Dat een geneeskundige verklaring geschreven wordt met het doel, om tot bewijs te strekken van eenige handeling of eenig feit, dat het dus is een *akte*, zal wel niet nader behoeven betoogd te worden.

Art. 2 onderscheidt het zegelrecht in:

a. zegelrecht naar de oppervlakte van het papier, het zoogenaamde formaatzegel;

b. ander zegel, waaronder dat geëvenredigd aan de sommen en geldswaarden (huur- en handelszegel), het kwitantiezegel enz.

Art. 12 onderwerpt aan het formaatzegel, waarvan de verschillende grootten zijn bepaald in Art. 11, het papier of perkament, dat gebruikt wordt voor alle mogelijke akten, en herhaalt in lid 2, dat daarop geen andere uitzonderingen bestaan, dan voorzoover betreft akten, die van het recht zijn vrijgesteld, of aan ander zegelrecht zijn onderworpen.

Art. 13 bepaalt, dat alle akten in Art. 12 opgenoemd en binnen dit Rijk opgemaakt, moeten geschreven worden op het, van wege het Rijk uitgegeven, gezegeld papier van 50 cents in hoofdsom (makende met de bij de wet op de middelen vastgestelde verhooging of opcenten van 50 pCt. samen *f* 0.75), doch hetzelfde artikel staat als uitzondering op dien regel toe, dat het gezegeld papier van 15 cents (met de 50 opcenten *f* 0.22⁵) gebruikt kan worden voor alle eenzijdige onderhandsche akten, zonder tusschenkomst van eenig openbaar ambtenaar opgemaakt.

Daar nu geneeskundigen niet zijn openbaar ambtenaar, zoo kan voor de door hen af te geven verklaringen of rapporten gebruik gemaakt worden van het formaatzegel van f 0.15 (met de opercenten f 0.22^s).

Wenscht de geneeskundige geen gebruik te maken van het door het Rijk uitgegeven gezegeld papier, wil hij zich dus bedienen van gedrukte formulieren, Art. 14 komt hem daarin te hulp door te bepalen, dat hij zich ook van ander papier of van perkament kan bedienen, mits hij het maar aan een der zegelkantoren doe stempelen alvorens daarop zijn onderteekening te plaatsen.

Uit het vorenstaande volgt dus, dat *als regel* alle geneeskundige verklaringen moeten gezegeld zijn, waaronder, om de meest voorkomende te noemen, vallen: die welke aan maatschappijen van levensverzekering worden afgegeven; de attesten afgegeven ten behoeve van manschappen, die voor militairen dienst opgeroepen, doch door ziekte verhinderd zijn te komen; de attesten waarop aanvragen tot verlof van ambtenaren of militairen gegrond worden; die, afgegeven aan eedplichtigen in zake successie, als zij door ziekte verhinderd worden persoonlijk den eed af te leggen.

Nu de regel — die verplicht tot zegel — is aangegeven, rest mij alleen nog de uitzonderingen op dien regel te noemen.

Vrij van zegel zijn aan:

1°. Alle stukken vereischt tot het aangaan van een huwelijk, in geval het *onvermogen* der betrokken personen blijkt uit een getuigschrift van het Bestuur hunner woonplaats, *mits* op die stukken van dat getuigschrift worde melding gemaakt (Art. 27 A, n°. 10 der Wet van 3 October 1843, *Stbl.* n°. 74).

2°. De verklaring door Arts of Heelkundige, dat een getuige of verdachte *in strafzaken* niet kan of niet is kunnen verschijnen op de hun gedane dagvaarding (Art. 27 A, n°. 16 der voormelde Wet, Art. 79, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* 66 en Art. 10, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* n°. 67).

3°. De verklaring van een geneeskundige, dat een gevangene of in gijzeling te stellen persoon niet anders dan met een afzonderlijk rijtuig kan vervoerd worden (Art. 10, j^o. Art. 79, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* n°. 66 en Art. 10, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* 67).

4°. Schriftelijke rapporten of geneeskundige verklaringen betreffende: het onderzoek van een verwonde, in- of uitwendige lijkschouwing, kunstbewerkingen, het onderzoek naar den toestand van een krankzinnige en verdere verrichtingen *alles ten dienste van den strafrechter* (Art. 11, 12 en 15 j^o. Art. 79, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* 66 en Art. 10, Wet van 18 April 1874, *Stbl.* 67),

5°. Alle stukken vereischt tot de opneming, het verblijf, de verplaatsing, het verlof en het ontslag van personen in en uit krankzinnigengestichten (Art. 42 der Wet van 27 April 1884, *Stbl.* n°. 96 tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen).

6°. Alle stukken, die bij de opneming van behoeftigen in gestichten van weldadigheid, of bij het verleenen van onderstand aan behoeftigen, aan de Besturen dier instellingen of aan armbesturen worden ingeleverd, *mits uit de stukken van die bestemming* blijke (Kon. Besluit van 28 Nov. 1848, *Stbl.* n°. 47).

7°. Alle stukken, opgemaakt krachtens de Wet van 4 December 1872 (*Stbl.* 134) tot voorziening tegen besmettelijke ziekten, waaronder de *vaccine-buisjes*,

onder voorwaarde, dat op die stukken worde gesteld: „vrij van zegel, inge-„volge het Koninklijk Besluit van 19 Juli 1873, n°. 39.”

8°. Alle stukken betreffende het onderzoek naar de ongeschiktheid van burgerlijke ambtenaren voor verderen dienst ter bekoming van pensioen (Art. 5, Wet van 9 Mei 1890, *Stbl.* n°. 78, tot regeling der pensioenen van burgerlijke ambtenaren.)

Hoewel niet bij alle vrijstellingen uitdrukkelijk voorgeschreven wordt, in het stuk melding te maken van het doel, waartoe het wordt afgegeven, heeft die vermelding in elk geval dit nut, dat de verklaring niet gebruikt kan worden voor andere gevallen, waarin een gezegelde verklaring vereisch wordt. Het is dus altijd zaak, om het doel der afgifte te vermelden.

Terwijl ik U, Mijnheer de Redacteur, dank zeg voor de opneming van dit stukje, zou ik ten slotte den Heeren geneeskundigen den raad willen geven, om, ingeval van twijfel, steeds een ambtenaar der registratie te raadplegen. Is dit in sommige gevallen te lastig of te tijdroovend, dan getrooste men zich de geringe uitgaaf van 22½ cent, waardoor in elk geval de hooge boete van f 15.— wordt voorkomen.

Met alle achting,

Uw Dienstwillige

J. M. VAN WALSEM,

Inspecteur der reg. en dom.

Alkmaar,
2 Juni 1891.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIS. — Naar aanleiding der mededeeling van CORNIL, betreffende de greffage van den kanker op den mensch, die ook door LARREY als „une im-„moralité chirurgicale” werd gequalificeerd, deelt de *Progrès médical* van 9 Juli mede, dat de Berlijnsche Chirurg HAHN in 1888 op den „Chirurgentag” te Berlijn mededeelde, dat hij bij een vrouw, door inoperabele recidive van carcinoma mammae aangetast, zes omliggende huidknobbels verwijderde en op 6 wondgemaakte plekken van de andere mamma overplante. De greffes hadden op den 14den dag gevat en 4 weken later kon in de nieuw ontwikkelde knobbeltjes de structuur van het echte carcinoma aangewezen worden. Het blad verwijst naar HAHN’s mededeeling: „Ueber Transplantation von „carcinomatöser Haut”, in de *Berliner klinische Wochenschrift* van 4 Mei 1888, S. 413, en eindigt met de woorden: „HAHN a donc la triste priorité de ce „genre d’expériences à tous les points de vue”.

— Sinds eenigen tijd zijn hier weder twee belangrijke „pygopagen” aan de belangstelling, zoowel van het geneeskundig, als van het gewoon publiek onderworpen. Het zijn de tweelingzusters ROSALIE en JOSEPHINE BLAZEK, te Skrejchow in Boheme op 20 Januari 1878 geboren. Volgens de beschrijving van Prof. BREISKY te Praag, die de tweelingen reeds op den